

Sygn. akt I CZ 31/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku E.P., S.P. i M.P.

przy uczestnictwie S.P., A.P., J.P. i T.P.

o uzupełnienie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2006 r.,

zażalenia wnioskodawców

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 1 marca 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 1 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił apelację wnioskodawców E.P. i M.P. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 2 sierpnia 2005 r. uznając, że choć została sporządzona przez adwokata, to nie spełnia wymagania oznaczenia czy zaskarża orzeczenie w całości, czy w części.

W zażaleniu skarżący, zaskarżając postanowienie w całości, wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesienie apelacji przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 370¹ k.p.c.) bez wskazania czy zaskarża orzeczenie w całości, bądź w części, zwięzłego przedstawienia i uzasadnienia zarzutów, czy też poprawnie sformułowanego wniosku o uchylenie lub zmianę zaskarżonego wyroku z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany, skutkuje odrzuceniem tego środka odwoławczego, z pominięciem wzywania do jego uzupełnienia. Trzeba jednak zauważyć, że apelacja jest zwykłym środkiem odwoławczym, a więc jej rygoryzm jest mniej daleko idący niż skargi kasacyjnej, co nie może pozostać bez wpływu także na wykładnię jej wymagań konstrukcyjnych (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2006 r. II PZP 1/06, Biul. SN. 2006 r., nr 4, s. 19). Należy zatem przyjąć, że są one spełnione także wtedy jeżeli z treści uzasadnienia tego środka odwoławczego, bądź innego jego elementu wprost wynika, że je spełnia.

Apelacja skarżących odpowiada tym wymaganiom, gdyż wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego, zawiera określenie zakresu zaskarżenia, skoro skarżący zaskarżyli postanowienie tylko w pkt 1 i określili też wniosek apelacyjny w ten sposób, że wskazali zakres żądanej zmiany, tj. wnieśli o uzupełnienie postanowienia z dnia 15 listopada 1984 r. Sądu Rejonowego w W. przez stwierdzenie, że udział J.P. w gospodarstwie rolnym dziedziczą z mocy testamentu notarialnego z dnia 30 sierpnia 1978 r. H.P. i E.P. po połowie każdy z nich. Choć zatem wymagania wynikające z art. 368 § 1 k.p.c. i z art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.

są odrębne, to w omawianym wypadku apelacja je spełnia (por. w tej kwestii postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2002 r., V CZ 24/02, i z dnia 5 sierpnia 2005, II CZ 67/05 nie publikowane).

Z tych względów zażalenie podlegało uwzględnieniu (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).